

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ, ΤΗ ΜΟΡΦΩΣΗ, ΤΗ ΜΑΘΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΓΝΩΣΗ

Τα τελευταία δύο χρόνια, και ιδιαίτερα τους πρώτους μήνες του 2013, η Δημόσια Εκπαίδευση, και ειδικά η Δευτεροβάθμια, βομβαρδίζεται με Νόμους και Π.Δ. τα οποία σταδιακά διαλύουν –ή, καλύτερα, αναδιαρθρώνουν- τους όρους και τις συνθήκες εργασίας, τη διδακτική διαδικασία, το περιεχόμενο της μάθησης και της γνώσης.

Το ωράριο των καθηγητών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, που είχε σταθεροποιηθεί στα όρια αντοχής του εργαζόμενου, αυξάνεται κατά δύο ώρες, όταν είναι γνωστό πόση ενέργεια απαιτείται για μια ώρα διδασκαλίας και την προετοιμασία στο σπίτι.

Ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα αυξάνεται κατά πολύ και τείνει να πλησιάσει το ανώτερο όριο των 30 μαθητών, την ίδια στιγμή που ένα μάθημα μπορεί να πραγματοποιηθεί με όρους ποιοτικούς στο όριο των 20 μαθητών.

Τα σχολεία συγχωνεύονται, με αποτέλεσμα να υπάρχει αβεβαιότητα και τρομοκρατία σχετικά με τη θέση εργασίας, αφού στην ουσία καταργείται η οργανική θέση και καταρρακώνεται η αξιοπρέπεια του εργαζόμενου.

Στην πραγματικότητα διαλύεται η ειδικότητα, όπως συμβαίνει στην ανάθεση «φιλολογικών» μαθημάτων, ειδικά της Ιστορίας, σε άλλες ειδικότητες. Το συγκεκριμένο μάθημα –και οι ανθρωπιστικές σπουδές γενικότερα- διαρκώς υποβαθμίζεται, ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι στη Γ΄ ΕΠΑ.Λ. δε διδάσκεται καν!

Η λεγόμενη αξιολόγηση συνδέεται με μεθόδους καταστολής και βασίζεται σε ένα σύστημα ασφυκτικού ελέγχου του καθηγητή. Τέτοιες μορφές ελέγχου είναι η «αυτοαξιολόγηση», η «αξιολόγηση» της σχολικής μονάδας και του εκπαιδευτικού. Η διαδικασία αυτή δεν έχει σχέση με τη βελτίωση του εκπαιδευτικού ως δασκάλου και ως επιστήμονα, αλλά στην πραγματικότητα σχετίζεται με την καθήλωση του μισθού και τους όρους απόλυσης.

Η αξιολόγηση, επιπλέον, είναι το μέσο για τη λειτουργία και εφαρμογή του «Νέου Σχολείου», το οποίο περιλαμβάνει τις λεγόμενες καινοτομίες. Τέτοιες είναι, για παράδειγμα, το project («ερευνητική δραστηριότητα») και οι διαθεματικές δράσεις (που δεν πρέπει, βέβαια, να ταυτίζονται με τη διεπιστημονικότητα). Οι δράσεις αυτές αποσπώνται από το γνωστικό αντικείμενο και συμβάλλουν στον κατακερματισμό της γνώσης και την αντιμετώπισή της ως πληροφορίας. Οι «καινοτομίες» προωθούν τις δεξιότητες, οι οποίες διαχωρίζονται από το γνωστικό αντικείμενο διδασκαλίας. Άλλωστε το «Νέο Σχολείο» συνδέεται με την αγορά

εργασίας και μετατρέπει τη γνώση σε εμπόρευμα με βάση τις οδηγίες διεθνών οργανισμών, όπως ο ΟΟΣΑ.

Συνολικά τα επιβαλλόμενα μέτρα αποσκοπούν στην ιδεολογική σύγχυση, τη διαστρέβλωση της συνείδησης, την εξάρτηση και την υποταγή, την οριστική διάσπαση του όποιου ενιαίου χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Προτείνουμε να ξεκινήσει επιστημονικός και ιδεολογικός αγώνας ενάντια σ' αυτά τα μέτρα, σε συνεργασία με τους επιστημονικούς και συνδικαλιστικούς φορείς, με σκοπό να δείξουμε τον αντιεπιστημονικό και αντιεκπαιδευτικό χαρακτήρα των αποφάσεων και να δώσουμε μια προοπτική επιστημονικής γνώσης και εκπαιδευτικής πράξης.

Κατερίνη, 20-06-2013

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου Φιλολόγων Πιερίας